

Udførlighed, som det skete af det ærede Medlem, men, som det er forekommet mig, ligesaa klart og betegnende som han, og navnlig saaledes, at jeg viste hele Lovforslagets Betydning, baade i dets Omfang og Ringhed paa eengang, idet det nemlig for største Delen — hvad der indeholdes i den første Paragraph — gaaer ud paa at sætte denne Commune ingenlunde ud over den Stilling, som hele Landet iøvrigt indtager, men blot at sætte den i den selsamme Stilling, kun at ikke de for de Kjøbstæderne nærmest liggende Dele af Landet givne Bestemmelser paa Grund af de særegne Forhold skulde komme til Anvendelse. Den anden Deel af Lovforslaget gaaer jo, som ogsaa det ærede Medlem berørte, kun ud paa at frigive Afdelingen til forskjellige Arter af Udsalg, navnlig af Drikkevarer, som ellers kun kan opnaaes gennem Bevilling. Det er ganske vist, at naar en saadan Bestemmelse indrømmes, vil Forstjellen imellem Frederiksberg Commune og de øvrige Kjøbstæder ikke være stor, det er meget muligt, at der saa ikke findes mange Forskjelligheder tilbage; det ærede Medlem nævnte, at han ikke havde fundet Andet, end at Guldslagere, Guldrækkere og Bogtrykkere ikke maatte nedfætte sig der, og han meente, at det skulde være af særlig Modvillie imod disse Næringsgrene, at de ikke vare tagne med. Dette er det paa ingen Maade, men Sagen er den — hvad det forekommer mig, at det ærede Medlem ganske oversaae — at Forstjellen imellem Land og Kjøbstæder i det Hele er bleven mere og mere udslettet. Deraf kommer det altsaa ganske naturligt, at det vil vise sig, at ogsaa Frederiksberg, naar der indrømmes det disse Rettigheder, som allerede for største Delen tilkomme Landet, ikke vil komme til at stille sig særdeles betydeligt fra Landets andre Kjøbstæder. Det ærede Medlem gennemgik forskjellige af de Fortrin, som Kjøbstæderne havde havt, men de ere jo allesammen forsvundne, og det er altsaa Noget, der ikke længer kan fremhæves som Forskjelligheder, saaledes Børnepligt o. A. Han nævnte andre Forhold, om hvilke det ialtsald kan være et Spørgsmaal, om Kjøbstæderne sætte stor Pris derpaa, f. Ex. Retten til at udgjøre en særlig Jurisdiction. Med Hensyn til Ordningen navnlig af Communens Repræsentation

er der jo heller ikke nu for Frederiksbergs Vedkommende Noget at gjøre, siden dette Spørgsmaal fik sin fuldstændige Løsning igjennem Loven af 29de December 1857. Jeg skal altsaa med Hensyn til det hele Punkt, hvorvidt man kan sige, at Frederiksberg Commune, dersom der indrømmes den disse Rettigheder, i det Hele taget skulde komme til at staae omtrent lige med de andre Kjøbstæder, erklære, at jeg aldeles ikke benægter dette; jeg vil troe, at der da ikke er store Forskjelligheder tilbage, ialtsald ingen saadan, som man kunde have en særlig Interesse i med Bestemthed at ville enten gennemføre eller forhindre. Men det har jo været den hele naturlige Udviklingsgang saa at sige for Frederiksberg, og som ikke gjælder om det alene, men ogsaa for andre Stæder, saasom Frederiksbund, Løgstor og, om jeg huffer ret, endnu et Par andre Stæder, at de have successtot udviklet sig paa en saadan Maade, at de i det Hele have maattet betragtes som Kjøbstæder, hvorfor man ogsaa i Lovene har nævnt disse Stæder særligt og i det Hele ladet dem følge med Kjøbstæderne. Om der skulde være afgjørende Grund til paa eengang ved en bestemt Udtalelse af Lovgivningsmagten at gjøre navnlig et af disse Stæder, nemlig Frederiksberg, til Kjøbstad, vil jeg ganske lade staae hen. Jeg tvivler derom, jeg troer virkelig ikke, der er nogen særdeles Interesse i at gjøre dette, og mener derfor, at Sagen ganske naturlig ved dette lille Skridt gaaer den samme Vej, som den hidtil er gaaet. Men alle disse Bemærkninger af det ærede Medlem troer jeg heller ikke ere for ham selv af nogen særdeles stor Betydning; det var ikke ligeoverfor de andre Kjøbstæder, at det ærede Medlem betragtede Sagen, det var ikke, sffjøndt han nævnte dette Ord, fordi Frederiksberg vilde komme til at staae som en privilegeret Kjøbstad, hvad det efter min Overbeviisning heller ikke vil blive efter dette Lovudkast, at han udtalte sig, som han gjorde; men han saae Sagen ligeoverfor Kjøbenhavn, han vilde have Frederiksberg stillet i et Forhold til Kjøbenhavn, helst maaskee ved en Indlemmelse i Kjøbenhavn, eller maaskee ved at undgaae Indlemmelsen, men derimod lægge Byrden paa det, som kunde komme Kjøbenhavn tilgode.